

Nr 28/1971.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands
landsting med förslag till landskapslag an-
gående ändring av landskapslagen om kom-
munalbeskattning i landskapet Åland.

Bestämmelserna om rätt för gårdsbruks- och näringsidkare att av-
draga till eget barn utgående lön har genom särskilda landskapslagar
ändrats i det avseendet att åldersgränsen för egna barn som kan lyfta
avdragbar lön sänkts från 16 till 14 år. Då angående detta avdrag
stadgas jämväl i 8 § 1 mom. landskapslagen om kommunalbeskattning i
landskapet Åland, föreslås detta lagrum ändrat på motsvarande sätt.

Genom lagarna den 23 december 1970 om ändring av förordningen an-
gående kommunalförvaltning i stad och om ändring av förordningen angå-
ende kommunalförvaltning på landet (FFS 809-810/70) får vid kommunal-
beskattningen i riket också för makes och annan familjemedlems pensions-
försäkring erlagda premier avdragas. Samtidigt har avdragets maximi-
gräns höjts från 12 till 15 procent för att ge utrymme för premier,
som erlägges för familjemedlems pensionsförsäkring.

Landskapsstyrelsen anser det ändamålsenligt att avdraget för pen-
sionspremier borde ha samma omfattning vid kommunalbeskattningen i
landskapet som i riket och föreslår därför en motsvarande ändring av
10 § 7 punkten i landskapets kommunalbeskattningslag.

Den av landskapsstyrelsen tillsatta skattelagskommittén har utarbe-
tat förslag till en sådan ändring av kommunalbeskattningslagen jämte
vissa nedan närmare berörda ändringar.

Gränserna för kommunernas rätt att fastställa storleken av barnav-
drag och grundavdrag fastställdes senast år 1966 genom landskapslagen
den 15 april 1966 angående ändring av landskapslagen om kommunalbe-
skattning i landskapet Åland (9/66). Då sålunda fem år förflutit sedan
dess, har landskapsstyrelsen ansett det befogat att föreslå en juste-
ring av dessa gränser. Levnadskostnadernas ökning från denna tid till
år 1972 kan beräknas uppgå till 27 procent. Antalet skattören beräknas
i Mariehamn under samma tid stiga med 150 procent och i landskommunerna
med 120 procent. På dessa grunder har skattelagskommittén ansett det
motiverat att höja barnavdraget och grundavdraget, barnavdraget från
minst 200 och högst 600 mark till minst 400 och högst 1.000 mark samt
grundavdraget i landskommun från minst 300 och högst 1.000 mark till
minst 1.000 och högst 2.000 mark och i Mariehamn från minst 1.000 och
högst 1.500 mark till minst 1.500 och högst 3.000 mark. Förhöjningen av
grundavdraget har motiverats av att dessa avdrag borde motsvara minimi-
levnadskostnaderna. I riket har grundavdragen höjts genom lagar den 30

december 1970 (FFS 862-863/70) både för landskommun och stad till minst 1.100 och högst 2.000 mark.

Skattelagskommittén har dessutom föreslagit en sådan ändring beträffande grundavdraget för makar, att grundavdraget får göras ifall makarnas halva sammanlagda inkomst icke överstiger nämnda belopp.

Med beaktande av att skattelagskommittén för närvarande har till uppgift att utarbeta en genomgripande beskattningslagsreform samt då effekten av den föreslagna sammankopplingen mellan makarnas inkomster icke utretts, såvitt gäller de mindre kommunerna, har landskapsstyrelsen med avvikelse från kommitténs förslag beslutat, att höja gränserna för grundavdraget enligt nuvarande system. Efter omröstning har landskapsstyrelsen stannat för ett minimigrundavdrag om 700 mark i landskommun, medan kommittén föreslagit 1.000 mark. Lagen föreslås tillämpad första gången vid beskattningen av 1971 års inkomster förutom i fråga om 10 § 7 punkten och 11 § 8 mom., vilka stadganden tillämpas redan på beskattningen av 1970 års inkomster. Lagen kommer visserligen att publiceras först efter det beskattningen för sistsagda år verkställts, men den har det oaktat blivit beaktad av skattenämnderna.

Till 11 § 8 mom. föreslås ett förtydligande tillägg, som överensstämmer med en ändring av motsvarande lagrum i riket (FFS 850/70).

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsam samt förelägga landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 8 § 2 mom. 1 p., 10 § 7 p. samt 11 § 1, 3, 4 och 8 mom. landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), av dessa lagrum sådant 8 § 2 mom. lyder i landskapslagen den 25 juli 1969 (34/69), 10 § 7 p. sådan den lyder i landskapslagen den 6 juli 1966 (47/66) samt 11 § 1, 3 och 4 mom. sådana dessa lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (9/66) och 8 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (18/68), såsom följer:

8 §.

- - - - -

Såsom omkostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner, som skattskyldig utgivit åt sådana i hans förvärvsverksamhet fortlöpande arbetande, hemmaboende barn eller andra medlemmar av hans familj, som före skatteåret fyllt 14 år, maken dock undantagen, likväl icke till högre belopp än vad som

för arbetet bort erläggas till avlönad person.

10 §.

Skattskyldig är berättigad att från inkomst avdraga:

7) premier, uppgående till högst 15 procent av förvärvsinkomsten, för skattskyldigs egen eller hans familjemedlems pensionsförsäkring, som icke berättigar till andra än nedanstående förmåner:

a) ålderspension åt den skattskyldige själv från tidpunkt, som bestämmes enligt försäkringsavtalet, till hans död,

b) sjukdagspenning, vars belopp per sjukdag icke är större än en etthundradedel av det årliga beloppet av ålders- eller invaliditetspension enligt samma försäkring, åt den skattskyldige själv högst för ett års tid,

c) invaliditetspension, vars årliga belopp, då fråga icke är om försäkring i anslutning till tjänste- eller arbetsförhållande, icke är större än det årliga beloppet av ålderspension enligt samma försäkring, åt den skattskyldige själv högst för den tid han enligt försäkringsavtalet är befunnen oförmögen till arbete,

d) familjepension åt den skattskyldiges anhöriga från den skattskyldiges fränfälle till tidpunkt, som bestämmes enligt försäkringsavtalet,

e) med anledning av den skattskyldiges död utgående kapitalpresentation, motsvarande högst ett års ålders-, invaliditets- eller familjepension, samt

f) då fråga är om försäkring i anslutning till tjänste- eller arbetsförhållande, sådan premieåterbäring, som kan stiga till högst försäkringens enligt försäkringstekniska grunder beräknade återköpsvärde.

11 §.

Såsom barnavdrag skall från skattskyldigs inkomst ytterligare avdragas i enlighet med vad kommunens fullmäktige för varje skatteår besluta minst 400 och högst 1.000 mark för varje barn eller adoptivbarn, som den skattskyldige på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt 16 år.

Överstiger skattskyldig persons och makens sammanlagda inkomst efter i 8 och 10 §§ stadgade och förenämnda avdrag i landskommun icke 2.000 mark, må därpå ytterligare i enlighet med vad kommunens fullmäktige för varje år besluta göras ett grundavdrag om minst 700 och högst 2.000 mark eller, om inkomsten överstiger 2.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda avdragsbelopp, minskat med en procent för varje fullt

belopp av 10 mark, varmed inkomsten överstiger 2.000 mark.

Grundavdraget i Mariehamn må göras, om inkomsten efter i 3 mom. nämnda avdrag icke överstiger 3.000 mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för varje år besluta med minst 1.500 och högst 3.000 mark eller, om inkomsten överstiger 3.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp minskat med en procent för varje fullt belopp av 20 mark, varmed inkomsten överstiger 3.000 mark.

Finnes bland delägare i oskiftat dödsbo i landskapet barn eller adoptivbarn till den avlidne, som under skatteåret försörjts med boets medel, beviljas boet för barnets del i 10 § 8 punkten avsett avdrag för premier för liv- eller annan personförsäkring samt i 10 § 7 och 9 punkterna och i 1 mom. av denna paragraf avsedda avdrag, av dessa det i 10 § 9 punkten avsedda avdraget dock högst så mycket som avdraget skall höjas på grund av försörjningen av barnet. Är efterlevande make delägare i dödsbo, beviljas boet nämnda samt i 10 § 8a och 10 punkterna avsett avdrag och i 10 § 11 punkten avsett avdrag även för makens del. Har efterlevande make under skatteåret haft inkomst, för vilken han skall beskattas särskilt för sig, göras ovannämnda avdrag i fråga om barn samt make, som är delägare i dödsboet, från boets inkomst endast till den del de icke få avdragas från den efterlevande makens inkomst eller denna inkomst icke förslår för dessa avdrag. Dödsbo eller annan sammanslutning äger likaså rätt att göra ovan i denna punkt nämnda avdrag i fråga om sådan dess delägare eller medlem, eller medlem av dennes familj och hans barn, som utfört arbete till förmån för gårdsbruk, vilket bedrivits av dödsboet eller sammanslutningen, till den del dessa avdrag icke få göras från delägarrens eller medlemmens eller dennes familjemedlems inkomst eller denna icke förslår för dessa avdrag.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen av 1971 års inkomster, dock så att 10 § 7 punkten och 11 § 8 mom. tillämpas första gången vid beskattningen av 1970 års inkomster.

Mariehamn, den 27 augusti 1971.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Vicelantråd

Ejalar Grönberg

Lagberedningssekreterare

Sune Carlsson.